

gjør han den, hvad Industrien angaaer, svag og fattig.

Indenrigsministeren: Jeg behøver ikke at forstikke den ærede Taler om, at den Slutning, han uddrog af en anden æret Rigsdagsmands Præmisser, skal ikke glæde Nogen mere end mig. Det er ganske vist det Dnsstelligste, at Communerne i saa Henseende hjælpe sig selv, og at Staten kun træder til som en Nødhjælp; men det forekommer mig, at dette ikke vedrører det Spørgsmaal, her foreligger. Det er Noget, der er anerkjendt for længe siden og, saavidt jeg veed, ikke nogensinde er blevet bestridt her, at Helsingørs og Frederikshavns Havne ere Statshavne. Odense Kanal derimod er af Staten overdragen til Odense Commune, og jeg har for et Par Dage siden selv underskrevet en Ordre til Afhændelsen af en meget lille Havn, som jeg ikke forstaaer nogensinde har kunnet blive en Statshavn. Men at Helsingør og Frederikshavns Havne ere Statens og ere bleve byggede for Statens Regning, og at, vel at mærke, Helsingørs Havn i oekonomisk Henseende aldeles ikke er nogen forfæstelig Entreprise, er Noget, der ikke er blevet bestridt. Netop nu det, at det er Statens Havne, synes mig at indeholde en yderligere Opfordring til, at vi gjøre Noget for dem; det skulde ialtsald være os, der lod Communerne, og ikke Communerne, der lod os høre, at vi ikke gjorde nok for vore Havne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at holde Løbet aabent, vilde det være en ubillig Fordring, at jeg, der kun har havt en kort Tid med Sagen at gjøre og altsaa maa savne fuldstændig Kundskab derom, skulde kunne besvare det tilfredsstillende. Jeg skal kun sige, at jeg forstaaer Sagen saaledes, at Lovudkastet kun gaaer ud paa at uddybe den indre Havn fra den tidligere Dybde, der kun gjorde den brugbar for Smaaflibe, til en saadan Dybde, der gjør den tjenlig til at optage større Handelsflibe, der maatte tye til Havnen.

Tscherning: Det er ganske naturligt, at den ærede Minister ikke kan være inde i Detaillen af disse Sager, der ligge os Andre, der oftere have havt med dem at gjøre, langt nærmere. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at

det sidste Arbejde, der har været foretaget ved Frederikshavns Havn, netop bestod af en Uddybning af den indre Havn, og at under selve denne Uddybning kom der Erstatningskrav fra Entreprenuren, fordi det havde viist sig, at Tilslindingen var saa stærk, at der under selve Arbejdet var blevet Mere at uddybe, end der var foraccorderet. Deri ligger et Slags Beviis for, at Tilslindingen virkelig er saa stærk, at det er tvivlsomt, om man uden altfor overordentlige Anstrengelser er istand til at holde Løbet aabent. Jeg vil ikke sige, at det absolut er saa, men hvad der er vist, er, at vi have maattet betale ikke ubetydelige Tilskud, fordi det under selve Opbyggningen havde viist sig, at Tilslindingen var saa stærk, at Løbet var tilslundet, om jeg husker ret, 6 à 8 Tommer. Der maatte efterbetales, som billigt var, fordi Entreprenuren var kommen til at tage flere Grunde op, end man havde accorderet om; imod denne Efterbetaling fremkom Indsigelser, støttede paa, at Entreprenuren maatte have forudsæet Tilslindingen, men Fleertallet billigede dem ikke, fordi det først havde været under selve Opbyggningen, at man var bleven opmærksom derpaa. Nu troer jeg, at den meget ærede Minister maatte kunne faae Oplysninger om dette Punkt, Oplysninger, som vistnok vilde være det Udvalg, som jeg supponerer vil blive nedsat, meget magtpaaliggende.

Indenrigsministeren: Det er kun en meget ubetydelig Oplysning, jeg vil tillade mig at give. Saavidt jeg veed, har den Mand, der nu staaer i Spidsen for Arbejderne ved Frederikshavns Havn, aldeles gjort Fyldest. Jeg troer nok, at der var en Tid, da det skortede paa teknisk Indsigt; men i saa Henseende er der nu en saa dygtig Mand tilstede, som man kan forlange, saa at man kan modtage Overflagene og Planer med den Forvisning, at de hidrøre fra en kyndig og omhyggelig Mand.

Tshune: Jeg skal blot tillade mig at berigtige en Bilsfarelse af den ærede Rigsdagsmand foran mig (Tscherning), at jeg nemlig skulde have havt Helsingørs Ophalingsbedding i Tanken, da jeg talte om Frederikshavns Havn; den laa den Gang fjern fra mine Tan-